

BARTEK

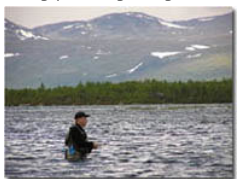
"...och spöet står i en härlig bäge"

Ska vi inte göra en kortare tur innan den riktiga resan i augusti? Med svår fiskeabstinens ringer jag upp Nicklas och hoppas att han ska nappa på erbjudandet, och som tur är så är han sällan svår att få med när det gäller fiskeresor. Frågan är bara var ska vi åka? Både nedre delen av Dellikälven, Vejjeströmmen och Bartek diskuteras innan vi bestämmer oss för den sistnämnda ännu en gång. Vi var där 2003 och hade då ganska dåligt fiske, men hade

lägret långt ner efter älven och otur med vädret. Med bättre förutsättningar borde fisket vara mycket bättre eftersom älven är som gjord för flugfiske med sina sel och strömsträckor om vartannat. Denna gång får vi båttransport över till Vounatjviken och går sedan dom 3-4 km upp till korsselet som är ett stort lugnflytande sel med en helt underbar lägerplats. När vi närmar oss lägerplatsen ser vi till vår fasa att älven går riktigt hög säkert närmare 40cm högre än normal och minst 70-80cm högre än sist vi var här. Vi tar av oss ryggsäckarna och sätter oss ned. Men är det inte...? Jo det vakar ordentligt mitt ute i selet, flera stora öringar mumsar på någonting som kommer flytande precis där dom två vilda strömfåror möts. Tyvärr långt utom kasthåll med våra flugspön, men hoppet tänds och det går snabbt och smidigt att göra iordning tält och lägerplats. Vi försöker nå ut till öringarna i strömmen rakt framför oss med ger ganska snart upp, även om vi kastar ganska långt både jag och Nicke så saknas det 2-3 meter till platsen där strömfåror möts. När vi sist var här så rann huvudfåran i princip rakt förbi vår tältplats, nu "trycks" den ut i selet av en stor sidoström och precis där dessa möts så samlas allt gott och dom stora öringarna står givetvis där.

Vädret blir snabbt sämre och vid middagstid så börjar det regna men vi ger oss ändå av nerströms älven en bit för att se hur det ser ut. Älven dånar fram och går på många platser 1-2 meter in på land. Vi får en del småfisk, men bestämmer oss ganska snabbt för att krypa till sängs och invänta morgondagen. Efter en hel natts välbehövlig vila så vaknar vi och äter en stadig frukost. Det har regnat i princip hela natten men håller nu på att klarna upp lite grann. Älven går fortfarande väldigt hög och vi når inte ut i selet. Dagens fiske får förläggas längre upp efter älven så vi gör iordning packning och går förbi hängbron vidare upp till Gåbdok. Detta är

kvoterat vatten men eftersom fisket hittills varit riktigt dåligt så såg vi inte skylten denna gång..... det gör dock varken till eller från eftersom det har börjat blåsa ordentligt och öringarna står och trycker någonstans vid botten så vi vänder hemåt igen efter några timmars resultatöst fiske. Vi sitter ganska länge vid elden på kvällen och ljuger över några glas rökig maltdryck, och innan vi går till sängs så bestämmer vi oss för att ge selet rakt utanför vår lägerplats lite mer tid imorgon. Sidoströmmen som har tryckt ut huvudfåran i selet har avtagit i styrka och öringarna börjar komma inom kasthåll. Vi börjar faktiskt nå ut till vaken just så pass, men då börjar nästa helvete...vad äter dom? Det känns som om hela flugasken har varit i vatten utan att vi kommer på vad dom jä...a fiskarna äter. Plötsligt ekar Nickes skrik över vattnet och när jag tittar dit så står spöet i en härlig bäge. Det är en fin fisk som kämpar på bra innan den vinkar adjö med ett plask och flugan fast förankrad i munnen. Eftersom det var den sista/enda av den sorten så börjar en vild jakt på att hitta en liknande fluga. Lösningen blir en svagt dressad superpuppa i grönt, den verkar fungera bäst. Vi får några mindre fiskar men dom stora lyser med sin frånvaro.

Efter middagen bestämmer jag mig för att gå upp en bit efter älven och när jag kommer till en bro som korsar en liten bäck så ser jag plötsligt en stig som följer bäcken in i skogen. Det kan väl inte vara möjligt tänker jag och börjar följa stigen. Hundra meter in i skogen så är det två mindre sel som har hur mycket öringar som helst på 2-3 hg. Jag lämnar barnkammaren bakom mig och fortsätter upp efter den lilla bäcken.

Sjön som tillslut dyker upp framför mig är riktigt djup och jag smyger fram till utloppet och lägger försiktigt ut en guldskalle, den får sjunka och PANG så sitter en riktigt fin fisk på kroken. Vi kämpar på i ca 10 minuter och tillslut glider den in i håven och jag kan äntligen andas ut. Den väger 1,2 kg och blir resans största och enda riktigt fina fisk.

Sammanfattningsvis så måste jag ändå säga att detta är ett väldigt fint vatten för flugfiske, det känns som vi haft lite otur bägge gångerna vi varit här. Vi vet att det finns stor öring i selen. Många av dom vakande öringarna vi såg låg mellan 1-1,5 kg så dom finns där ute...

